

สาระจดหมายข่าว

- หลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) กับการจัดการบรรจุภัณฑ์ตามแนวทางระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน
- การสนับสนุน SCP ของภาคเอกชน
- บทบาทด้านสิ่งแวดล้อมของ บริษัทพีพีเอ็น เฟลิกซ์แพค จำกัด
- งาน SCP ในเดือนมกราคม 2565
- งาน SCP ในเดือนกุมภาพันธ์ 2565

บทความวิชาการ

ดร.พงษ์วิภา หล่อสมบูรณ์ เลขาธิการ Thai SCP Network

การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นแนวคิดการพัฒนาภายใต้ขีดจำกัดของทุนทางธรรมชาติ ที่จะต้องมีการสงวนรักษาไว้ใช้ประโยชน์สำหรับคนรุ่นปัจจุบันและรุ่นอนาคต เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว จำเป็นต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและการบริโภคไปสู่ความยั่งยืนทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับสากล ในการปรับเปลี่ยนนั้นต้องการความร่วมมือและการบูรณาการการดำเนินงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

ภาคเอกชนมีบทบาทที่สำคัญยิ่งทั้งในด้านการปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าหรือบริการ และการเลือกบริโภค วัตถุดิบ ชิ้นส่วน อุปกรณ์ ผ่านการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในจดหมายข่าวฉบับนี้ ท่านจะได้รับทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านหลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) กับการจัดการบรรจุภัณฑ์ตามแนวทางระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย การบูรณาการหลักการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเข้ากับการบริหารจัดการห่วงโซ่คุณค่าที่ยั่งยืนของกลุ่มเอสซีจี (SCG Sustainable Value Chain) และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากผลิตภัณฑ์นวัตกรรมของบริษัทพีพีเอ็น เฟลิกซ์แพค จำกัด

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า กิจกรรมต่างๆ จะเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ท่านสมาชิกเครือข่ายฯ ในการดำเนินงานด้านการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืนต่อไป

<https://www.greenbiz.com/article/6-themes-scaling-corporate-action-sdgs>

SCP TALKS

หลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR)

กับการจัดการบรรจุภัณฑ์ตามแนวทางระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน

เรียบเรียงโดย กวีณา ศรีวิโรจน์ สถาบันการจัดการบรรจุภัณฑ์และรีไซเคิลเพื่อสิ่งแวดล้อม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

จากสถานการณ์สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหาขยะที่นับวันจะสร้างปัญหาให้กับทุกประเทศทั่วโลก รวมถึงปัญหาขยะพลาสติกที่ลอยอยู่กลางทะเล ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสัตว์ทะเล ทำให้ทุกประเทศต้องหันกลับมาคิดหาแนวทางแก้ปัญหาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่อาจประสบปัญหาน้อยกว่า เพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและความพร้อมในการรองรับการจัดการของเสียที่มีประสิทธิภาพ แต่ในประเทศที่กำลังพัฒนา พบว่าส่วนใหญ่ยังไม่มีระบบการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ขยะหลุดรอดลงสู่ทะเลเป็นจำนวนมาก

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ประสบปัญหาดังกล่าว เนื่องจากความต้องการในการบริโภค รวมถึงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการ กลายเป็นต้นเหตุให้บรรจุภัณฑ์ที่มีความหลากหลายมากขึ้น อีกทั้งยังไม่มีกฎหมายกำหนดบทบาทให้ประชาชนคัดแยกขยะภายในครัวเรือน และท้องถิ่นที่มีหน้าที่ในการจัดการขยะจากครัวเรือนก็ไม่มีระบบรองรับการคัดแยก รวมถึงภาคเอกชนยังไม่มีการลงทุนในธุรกิจรีไซเคิลมากนัก จึงกลายเป็นข้อจำกัดที่ทำให้ประเทศไทยต้องประสบกับปัญหามลพิษล้นเมือง และขยะลงสู่ทะเลเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ด้วยเหตุนี้ EPR จึงกลายมาเป็นทางเลือกหนึ่งที่ภาครัฐให้ความสำคัญ

EPR

Extended Producer Responsibility

เป็นเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่ภาครัฐพยายามนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหามลพิษ โดยมุ่งเน้นที่การจัดการบรรจุภัณฑ์ที่ดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่มีเจ้าภาพหรือมีผู้รับผิดชอบที่มีตัวตน โดยที่ผ่านมามีการกล่าวถึง EPR อย่างต่อเนื่องมากกว่า 10 ปีแล้ว แต่เนื่องจาก EPR เป็นความท้าทายที่ต้องอาศัยความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ เข้ามาร่วมขับเคลื่อน เพราะถึงแม้ชื่อของ EPR จะเป็นความรับผิดชอบหลักของผู้ผลิต แต่เพื่อให้กลไกเกิดการขับเคลื่อนได้ ภาคส่วนอื่นๆ ได้แก่ ผู้กระจายสินค้า ผู้บริโภค ผู้รวบรวม หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ต้องร่วมขับเคลื่อนไปด้วยกัน เพราะการเดินทางของผู้ผลิตแต่เพียงฝ่ายเดียว ย่อมไม่อาจประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอน

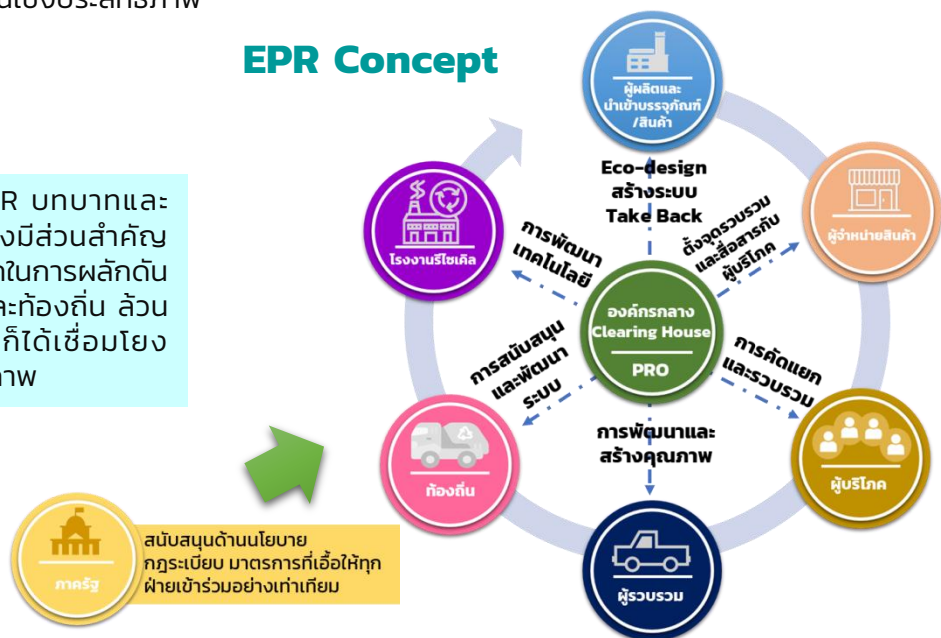
บทบาทและความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระบบ EPR

หลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) หมายถึง การขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตไปยังช่วงต่างๆ ตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ โดยเป็นแนวทางให้ผู้ผลิตคำนึงถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมอย่างครบวงจร ตั้งแต่การออกแบบ การผลิต การกระจายสินค้า การรับคืน การเก็บรวบรวม การใช้ซ้ำ การนำกลับมาใช้ใหม่ และการบำบัด

ในต่างประเทศ EPR มักมีการดำเนินการในรูปแบบของการออกกฎหมาย ที่ให้ภาคเอกชนรับผิดชอบโดยการสนับสนุนให้เกิดการนำกลับบรรจุภัณฑ์ ทั้งในรูปแบบของตัวเงิน (ค่าธรรมเนียม) ที่นำมาใช้ในการสนับสนุนระบบการเก็บและคัดแยก หรือในรูปแบบขององค์กรความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Producer Responsibility Organization: PRO) ในการดำเนินการจัดเก็บและรวบรวม โดยมีเป้าหมายเป็นตัวตั้ง ซึ่งเป้าหมายที่ว่านี้ ก็คือ อัตราการรีไซเคิล ซึ่งในบางประเทศก็มีการนำเอาอัตรารีไซเคิลมาใช้ในการคำนวณค่าธรรมเนียม ซึ่งการเก็บค่าธรรมเนียมและนำมาบริหารระบบจัดการบรรจุภัณฑ์ในแต่ละประเทศก็มีความแตกต่างกัน บางประเทศดำเนินการโดยภาครัฐ รัฐดำเนินการและบริหารงานเอง หรืออาจอยู่ในรูปแบบของการบริหารผ่าน PRO โดย PRO จะเป็นผู้ดำเนินการโดยใช้เงินจากกองทุนที่มาจากค่าธรรมเนียม ซึ่งการดำเนินงานที่แตกต่างกันนี้เอง ทำให้เกิดผลลัพธ์และอุปสรรคที่ต่างกัน แม้แต่ในเรื่องของ PRO บางประเทศก็มีเพียง PRO เดียว บางประเทศก็มีหลาย PRO โดยประเทศที่มี PRO มากกว่า 1 ราย ก็จะกำหนดบทบาทหน้าที่ของ PRO ให้แตกต่างกัน หรือเหมือนกัน เพื่อให้เกิดการแข่งขันในเชิงประสิทธิภาพ

การทำงานของระบบ EPR บทบาทและความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนสำคัญมาก ตั้งแต่ผู้ผลิต ที่เป็นตัวแปรหลักในการผลักดันระบบ ผู้จำหน่ายสินค้า ผู้บริโภค และท้องถิ่น ล้วนแต่มีความสำคัญ ซึ่งประเทศไทยก็ได้เชื่อมโยงบทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไว้ดังภาพ

EPR Concept

ภาครัฐ สนับสนุนด้านนโยบาย กฎระเบียบ มาตรการที่เอื้อให้ทุกฝ่ายเข้าร่วมอย่างเท่าเทียม

บทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

- ❖ **ผู้ผลิต** ใช้ **Eco-Design** ในการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้มีศักยภาพในการหมุนเวียน โดยในต่างประเทศมีการส่งเสริมให้ใช้วัสดุที่มาจากการรีไซเคิล หรือการเพิ่ม Recycled Content ให้มากที่สุด หรือใช้วัสดุที่สามารถนำกลับไปรีไซเคิลได้ นอกจากนั้น ผู้ผลิตสินค้าอาจมีการสนับสนุนให้เกิดการ **Take Back** หรือ **เก็บกลับ** บรรจุภัณฑ์ของตน
- ❖ **ผู้จำหน่าย** ทำหน้าที่สื่อสารกับผู้บริโภคให้เข้าใจถึงการเลือกซื้อสินค้าที่มีการดูแลบรรจุภัณฑ์ หรือจัดการกับบรรจุภัณฑ์หลังการใช้งาน รวมถึงการจัดตั้งจตุรบรรณบรรจุภัณฑ์

บทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ต่อ)

❖ **ผู้บริโภค** ต้องมีบทบาทในการคัดแยกบรรจุภัณฑ์เพื่อส่งกลับเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล ข้อจำกัดของบทบาทนี้ คือ **จิตสำนึก และองค์ความรู้**ของภาคประชาชนที่จำเป็นต่อการดำเนินการ ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายและบทลงโทษที่ชัดเจนเหมือนในบางประเทศ

❖ **ผู้รวบรวม** (ชาเล้ง ร้านรับซื้อ และท้องถื่น) ทำหน้าที่เป็นระบบ **Logistic** ของระบบรวบรวมจากครัวเรือนไปยังโรงงานรีไซเคิล และเสริมสร้างศักยภาพในการรีไซเคิล ด้วยการทำให้วัตถุดิบมีความพร้อมก่อนเข้าสู่โรงงานรีไซเคิล ในต่างประเทศบทบาทนี้มักเป็นของท้องถื่น หรือ PRO ที่จะเข้ามาบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ในประเทศไทยเรามีกลุ่มแรงงานนอกระบบและธุรกิจร้านรับซื้อเข้ามามีบทบาทสำคัญ แต่ที่ผ่านมากลุ่มเหล่านี้มักประสบปัญหาเรื่องของการระเบียบข้อบังคับ จึงควรมีการพิจารณาให้การสนับสนุนที่เหมาะสม

❖ **โรงงานรีไซเคิล** ทำหน้าที่พัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลให้รองรับบรรจุภัณฑ์ที่ถูกพัฒนา

นอกจากนี้ ภาครัฐ นักวิชาการ และองค์กรอิสระ ยังได้มีการพิจารณาเครื่องมืออื่นๆ ทั้งด้านกฎหมายและมาตรฐานต่างๆ เช่น ลดการใช้วัสดุที่เป็นอันตราย กำหนดสัดส่วนวัสดุรีไซเคิล การลดหย่อนภาษีให้กับผู้บริโภคที่ใช้สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือผู้ผลิตที่ใช้วัสดุรีไซเคิล 100% หรือมากที่สุดเท่าที่ทำได้ การใช้เครื่องมือทางสังคม การสื่อสารสร้างความเข้าใจและความตระหนักของทุกภาคส่วน อย่างไรก็ตาม การออกกฎหมายในประเทศไทยเป็นเรื่องที่ทำได้ยากและใช้เวลานาน ในช่วงเริ่มต้นจึงอาจใช้มาตรการเชิงสมัครใจ ก่อนที่เปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบภาคบังคับต่อไปในอนาคต

“ความรับผิดชอบในบทบาทของคุณมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อน EPR เพราะไม่ใช่เป็นหน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่งเท่านั้น...”

การขับเคลื่อน EPR ของภาคเอกชน เพื่อให้เกิด EPR ที่เหมาะสมกับประเทศไทย

การร่วมกันของกลุ่มผู้ผลิต

ในปี 2564 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยสถาบันการจัดการบรรจุภัณฑ์และรีไซเคิลเพื่อสิ่งแวดล้อม หรือ TIPMSE รวมกลุ่มกับภาคเอกชนขับเคลื่อนแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์ตามหลัก EPR ภายใต้ “โครงการ PackBack เก็บกลับบรรจุภัณฑ์...เพื่อวันที่ยั่งยืน” โดยการกำหนดแนวทางการศึกษาเป็นระยะเวลา 3 ปี จัดกิจกรรมการทำงานเป็น 3 ส่วน ดังภาพ

PACK
BACK

การศึกษากรอบระบบ EPR โดยภาคเอกชนจากการทบทวนประสบการณ์ของต่างประเทศ เพื่อนำจุดแข็งและรูปแบบมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับประเทศไทย และหารือร่วมกับภาครัฐ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง

นำร่องรูปแบบการ Take Back ในพื้นที่ต้นแบบ และขยายผลต่อไปในอนาคต รวมถึงการศึกษาข้อมูลเพื่อสนับสนุนระบบ EPR

สื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบ EPR รวมถึงแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์ที่ถูกต้อง

PACK BACK

“การสร้างการมีส่วนร่วม
กับทุกภาคส่วน
เพื่อขับเคลื่อน EPR
ภายใต้ PackBack
เก็บกลับบรรจุภัณฑ์
เพื่อวันที่ยั่งยืน”

การขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตกับการจัดการบรรจุภัณฑ์ตามหลัก CE

เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2564 ณ ซิอาเซียน รัชดา เกิดปรากฏการณ์ความร่วมมือที่เห็นได้ชัดเจนว่า ทุกภาคส่วนไม่ได้เพิกเฉยต่อสิ่งแวดล้อม โดย 51 องค์กรได้ร่วมกันแสดงเจตจำนงในการขับเคลื่อน EPR ภายใต้ “PackBack เก็บกลับบรรจุภัณฑ์เพื่อวันที่ยั่งยืน” โดยทุกองค์กรที่เข้าร่วมยินดีที่จะร่วมสนับสนุนภายใต้ศักยภาพและทรัพยากรที่มี ซึ่งความร่วมมือในครั้งนี้ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ 3 กระทรวงหลัก ประกอบด้วย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน BCG และ CE กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม และกระทรวงมหาดไทย (มท.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบในการจัดการขยะในภาคครัวเรือน ร่วมกับหน่วยงานวิชาการ อาทิเช่น สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกษตรฯ GIZ หน่วยงานภาคเอกชน ที่ต่างมองเห็นถึงความสำคัญของการจัดการบรรจุภัณฑ์ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน และองค์กรอิสระ รวมถึง Thai SCP Association ที่มีทิศทางการทำงานและเป้าหมายที่สอดคล้องกับโครงการ เข้ามาสนับสนุนความรู้ ความเชี่ยวชาญ รวมถึงเครือข่ายที่จะมาร่วมผลักดันในโครงการบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ปี 2565 นี้ จะเป็นการเริ่มต้นการนำร่องในพื้นที่ต้นแบบอย่างจริงจัง ซึ่งในโครงการนี้มี 3 เทศบาลเป็นพื้นที่นำร่อง ประกอบด้วย เทศบาลเมืองแสนสุข เทศบาลเมืองบ้านบึง และเทศบาลตำบลเกาะสีชัง จ. ชลบุรี ซึ่งจะมีการร่วมมือกับหน่วยงานจังหวัดชลบุรี ขับเคลื่อนและขยายผลไปยังเทศบาลอื่นๆ ต่อไป ซึ่งหากสนใจรายละเอียดของโครงการสามารถติดต่อสอบถามได้ที่ 02-345-1292

หากท่านสนใจเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมขับเคลื่อน
โปรดติดต่อได้ที่ 02-345-1293

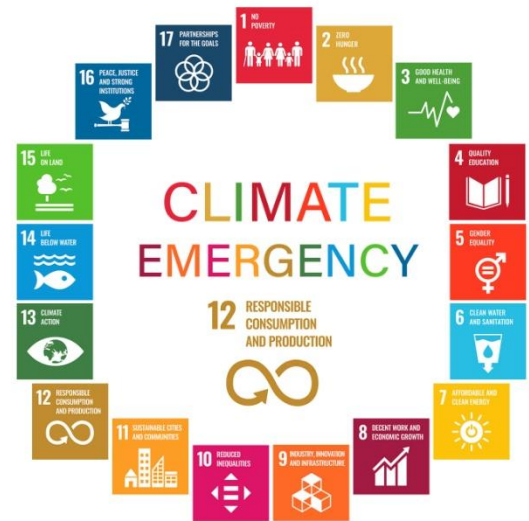

SCP TALKS

"การสนับสนุน SCP ของภาคเอกชน"

SCP หรือ Sustainable Consumption and Production เป็น 1 ใน 17 เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs (Sustainable Development Goals) โดยเป้าหมายที่ 12 (SDG12) คือ "บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ" สำหรับบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) หรือ เอสซีซี ซึ่งได้กำหนดหนึ่งในอุดมการณ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างมีคุณธรรม 4 ประการ คือ ถ้อยมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคม (Concern for Social Responsibility) ได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืนตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างต่อเนื่อง

เอสซีซี ได้ดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน โดยนำแนวคิดความใส่ใจในมิติสิ่งแวดล้อม สังคม และหลักธรรมาภิบาล (Environmental, Social, Governance: ESG) ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติเพื่อความยั่งยืน โดยมีแนวทาง ESG 4 Plus ได้แก่ 1. มุ่ง Net Zero 2. Go Green 3. Lean เหลือล้ำ และ 4. ย้ำร่วมมือ โดยยึดหลักความเป็นธรรมและโปร่งใส ทั้งนี้ เอสซีซีได้มีการบูรณาการเข้ากับการบริหารจัดการห่วงโซ่คุณค่าที่ยั่งยืนของเอสซีซี (SCG Sustainable Value Chain) ใน 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. Green Manufacturing: การดำเนินงานตามกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรฐานระดับโลก (World Class Operation)

ขั้นตอนนี้ คือ การปรับเปลี่ยน ควคุม และพัฒนากระบวนการผลิต ซึ่งเป็นการกิจสำคัญที่เอสซีซีดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งเพื่อส่งมอบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ และเพื่อให้กระบวนการผลิตเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้วยระบบการจัดการและประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ (Eco-efficiency) ทั้งการดำเนินการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การบริหารจัดการพลังงาน น้ำ ขยะ ของเสีย ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และก๊าซเรือนกระจก โดยมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายการปล่อยคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2593 และ การนำของเสียอันตรายและไม่อันตรายจากกระบวนการผลิตไปฝังกลบเป็นศูนย์

การดำเนินการด้านกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น

- กำหนดราคาคาร์บอนภายในองค์กร (ICP) และนำมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งประกอบการตัดสินใจลงทุนในโครงการที่มีส่วนช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- เพิ่มสัดส่วนการใช้เชื้อเพลิงชีวมวลและแหล่งพลังงานสะอาดทดแทนเชื้อเพลิงฟอสซิล
- ปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนกระบวนการและอุปกรณ์ให้มีประสิทธิภาพการใช้พลังงานสูงขึ้น
- ลดปริมาณของเสียจากแหล่งกำเนิด
- บริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมตามหลัก 3Rs และเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ทั้งของเสียอันตราย และไม่อันตรายภายในเอสซีซีให้มากที่สุด

2. Upstream Supply Chain: การยกระดับการจัดการของธุรกิจต้นน้ำ โดยการสร้างความเข้มแข็งให้กับคู่ธุรกิจให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การยกระดับของธุรกิจต้นน้ำ เอสซีจีมีความตั้งใจที่จะพัฒนาคู่ธุรกิจที่ร่วมงานกับเอสซีจี ให้มีการบริหารจัดการตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงได้จัดทำ **“จรรยาบรรณคู่ธุรกิจเอสซีจี” (SCG Supplier Code of Conduct)** ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้คู่ธุรกิจมีการกำกับดูแลกิจการที่คำนึงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนใช้เป็นมาตรฐานในการดำเนินธุรกิจร่วมกัน โดยจรรยาบรรณคู่ธุรกิจเอสซีจี ประกอบด้วย จริยธรรมทางธุรกิจ (Business Ethics) แรงงานและสิทธิมนุษยชน (Labor and Human Rights) อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (Occupational Health & Safety) สิ่งแวดล้อม (Environment) และกฎหมายและข้อกำหนด (Laws and Regulations) อีกทั้งยังได้กำหนด **“แนวปฏิบัติการจัดการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” (Guidelines for Green Procurement)** เพื่อเป็นการแสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนในการเลือกใช้สินค้าและบริการที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อีกทั้งเป็นการผลักดันให้ผู้ผลิตเกิดการปรับปรุงและเร่งพัฒนาสินค้าและบริการเพื่อสิ่งแวดล้อมออกสู่สังคมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างการบริหารจัดการวัตถุดิบ อาทิเช่น

- **Pile Waste Module** การจัดการเศษเส้าเพื่อลดการนำเศษเส้าเข้าคอนกรีตไปฝังกลบ โดยนำมาผ่านกระบวนการบดย่อย และนำไปใช้แทนวัสดุก่อสร้างในงานต่างๆ เช่น วัสดุรองพื้นทางสำหรับทำถนน/ท้องจอดรถ แผ่นคอนกรีตสำเร็จรูป ฯลฯ โดยมีคุณสมบัติเทียบเท่าคอนกรีตปกติ
- **การใช้วัตถุดิบเพื่อลดการใช้วัตถุดิบ** รวมไปถึงการการใช้วัสดุนำกลับมาใช้ใหม่และวัสดุหมุนเวียนมาเป็นวัตถุดิบในการผลิต อย่างการบูรณาการ Advance Recycling Process เทคโนโลยีรีไซเคิลชั้นสูงเพื่อเปลี่ยนพลาสติกใช้แล้วเป็นวัตถุดิบตั้งต้น (Renewable feedstock) ตลอดจนการหาแหล่งวัตถุดิบที่ไม่กระทบป่าไม้ธรรมชาติและได้มาตรฐาน

3. Downstream Supply Chain: การสร้างคุณค่าเพิ่มสู่ผู้ผลิตและผู้บริโภคปลายน้ำ โดยผลิตสินค้าและบริการที่สร้างมูลค่าเพิ่มและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองความต้องการลูกค้าอย่างยั่งยืน

ตั้งแต่ ปี 2552 เอสซีจี เป็นองค์กรไทยรายแรกที่กำหนดฉลากสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเภทการรับรองตนเอง ภายใต้ชื่อ SCG Eco Value โดยกำหนดกฎเกณฑ์การพิจารณาอ้างอิง มาตรฐาน ISO14021: Environmental Labels and Declarations-Self-Declared Environmental Claims ควบคู่ไปกับการตอบโต้ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย และผลกระทบที่เกิดขึ้นตลอดวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ ซึ่งปัจจุบันฉลาก SCG Eco Value ได้พัฒนาเป็นฉลาก **“SCG Green Choice”** ซึ่งเป็นฉลากสินค้าเพื่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานของ SCG เพื่อให้ผู้บริโภคได้เข้าใจง่ายขึ้น และเปรียบเสมือนทางเลือกให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ ที่จะช่วยให้ผู้บริโภคมั่นใจได้ว่าสินค้าชิ้นนั้นให้ค่าใน 3 ปัจจัยหลัก ดังภาพ

4. Advocating & Promoting SD & ESG Concepts: การส่งเสริมเผยแพร่แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมให้กับผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน และมีแนวทางช่วยเหลือและสนับสนุนให้สังคมเข้มแข็ง

เอสซีจี มุ่งดำเนินธุรกิจเพื่อความยั่งยืนมาอย่างต่อเนื่อง ด้วยการสร้างสมดุลด้านเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม ทำให้เอสซีจีตระหนักถึงปัญหาที่กำลังส่งผลกระทบต่อทุกคนบนโลกไม่อาจแก้ไขได้โดยลำพังหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง แต่**ทุก**อย่างสำคัญ คือ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และ ภาคประชาสังคม

นอกจากการให้ความรู้ ความร่วมมือ และการจัดทำโครงการด้านความยั่งยืนกับผู้มีส่วนได้เสีย เอสซีจี ยังได้จัดงาน **Thailand SD Symposium** ตั้งแต่ปี 2010 เพื่อจุดประกายแนวคิดและแสวงหาความร่วมมือด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับทุกภาคส่วน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขององค์กร **"Passion for Better"** ซึ่งคำว่าดีขึ้นนั้นหมายถึง การพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย โดยในช่วงกว่าสิบปีที่ผ่านมามีการจัดงานมีการปรับและเปลี่ยนหัวข้อและเนื้อหา ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ทั้งในระดับโลกและของประเทศไทย

ในปี 2563 เนื่องด้วยสถานการณ์โควิด-19 จึงได้มีการดำเนินการจัดเวทีเสวนาแบบออนไลน์ **"Circular Economy: Actions for Sustainable Future"** เพื่อนำหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนมาแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2564 ที่ผ่านมา เอสซีจี ได้จัด **SCG ESG Pathway** โดยคุณรุ่งโรจน์ รังสิโยภาส กรรมการผู้จัดการใหญ่ เอสซีจี นำทัพผู้บริหารในทุกภาคส่วนร่วมประกาศความมุ่งมั่นในวาระก้าวขึ้นสู่ปีที่ 109 ยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนสู่แนวทาง **ESG 4 Plus** "1. มุ่ง Net Zero ปี 2050 2. Go Green 3. Lean เหลือล้ำ 4. ย้ำร่วมมือ Plus เป็นธรรม โปร่งใส"

SCP TALKS

บทบาทด้านสิ่งแวดล้อมของ บริษัททีพีเอ็น เฟลิกซ์แพค จำกัด

บริษัททีพีเอ็น เฟลิกซ์แพค จำกัด เป็นบริษัทในเครือทังฮั่วชิน กรุ๊ป ซึ่งประกอบด้วยบริษัทในเครือทั้งหมด 6 บริษัท ดำเนินธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์สำหรับอุตสาหกรรมอาหารและสินค้าอุปโภคบริโภค มานานกว่า 68 ปี โดยบรรจุภัณฑ์ที่ทางทังฮั่วชิน กรุ๊ปผลิต ได้แก่ บรรจุภัณฑ์ของพลาสติก ฉลากสินค้าสำหรับอาหารกระป๋อง บรรจุภัณฑ์ประเภทกล่องกระดาษแข็ง และบรรจุภัณฑ์สำหรับอุปกรณ์ทางการแพทย์

บริษัททีพีเอ็น เฟลิกซ์แพค จำกัด ได้เปิดดำเนินการในปี 2001 เป็นผู้นำการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกแห่งแรกของประเทศไทยที่ใช้หมึกพิมพ์ที่ปลอดภัยไร้สารพิษ ซึ่งเป็นสารเคมีอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และสืบเนื่องจากปัญหาผลกระทบจาก Climate Change ทำให้ประชาคมโลกตระหนักถึงภัยพิบัติต่างๆ ที่ได้ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นเหตุให้ทุกภาคส่วนทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ต้องเร่งหาแนวทางในการลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ให้ได้มากที่สุด นอกจากนี้ ในส่วนภาคอุตสาหกรรมอาหารที่ต้องใช้บรรจุภัณฑ์สำหรับบรรจุอาหารที่ส่งขายทั้งในประเทศและต่างประเทศนั้น ทางบริษัทฯ ได้มีการค้นคิดและพัฒนากลุ่มบรรจุภัณฑ์พลาสติก **Sustainable Packaging** ชนิดพิเศษ ที่มีส่วนช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้

ทีมวิจัยและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ของบริษัทฯ ได้วิจัยและพัฒนาของพลาสติกซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษในการถนอมและยืดอายุการจัดเก็บอาหารไว้ได้นานกว่า 1 ปี โดยการวิจัยนี้สามารถยกเลิกการใช้ฟิล์มอลูมิเนียม ที่เป็นส่วนประกอบในชั้นพลาสติกออกไปได้ ทำให้มีค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ลดต่ำลง นอกจากนี้ ยังมีการวิจัยและพัฒนาของพลาสติกที่มีลักษณะพิเศษ เพื่อให้สามารถนำไปรีไซเคิลกลับมาใช้ได้ใหม่ตามหลัก Circular Economy (CE) โดยกลุ่มของชนิดนี้เรียกว่า Mono Material Packaging ที่ยังคงมีประสิทธิภาพสูงในการปกป้องและถนอมอาหาร แต่สามารถนำไปรีไซเคิลกลับมาใช้ได้ใหม่หลายครั้งตามหลักการ CE นั้นเอง

NEXT's EVENTS

พิธีลงนามความร่วมมือ
"การลดก๊าซเรือนกระจกในห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมปศุสัตว์ไทย"
 ระหว่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กับ สมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทยและเครือข่าย
 วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.30 - 14.00 น. (ผ่านระบบ Zoom)

ดร. อ. สุทธิชัย จิตกานจนาน
 นายกสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย
 และผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย

คุณพรศักดิ์ พิธีกรเกียรติยศ
 นายกสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย
 และผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย

สัณนิบาตแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : การลดก๊าซเรือนกระจกในห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมปศุสัตว์

14.00-14.30 แนวโน้มความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมในภาคเกษตร และการนำเทคโนโลยีมาใช้
 โดย นายสุวิทย์ วัฒนศิริ (หัวหน้าศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย) และคุณสุวิทย์ วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

14.30-15.00 ความท้าทายของเกษตรกรในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในห่วงโซ่อุปทาน
 โดย ดร. พงษ์ศักดิ์ วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย) และคุณสุวิทย์ วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

15.00-15.30 บทบาทและแนวทางของเกษตรกรในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในห่วงโซ่อุปทาน
 โดย นายสุวิทย์ วัฒนศิริ (หัวหน้าศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย) และคุณสุวิทย์ วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

15.30-16.00 แนวทางการดำเนินงานภายใต้ MOU และศักยภาพของ บมจ. ไทยปศุสัตว์ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในห่วงโซ่อุปทาน
 โดย ดร. อ. สุทธิชัย จิตกานจนาน (นายกสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย) และคุณสุวิทย์ วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

16.00-16.30 ถาม-ตอบ

ดร. อ. สุทธิชัย จิตกานจนาน (ผู้ดำเนินรายการ)

ขอเชิญร่วมงานการประชุมเชิงโครงการ G-Green ระบบออนไลน์
"การส่งเสริมการผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม"

วันพฤหัสบดีที่ 10 กุมภาพันธ์ 2565

08.30 - 09.30 น.
 การเตรียมความพร้อมและดำเนินการประชุม

09.30 - 10.00 น.
 พิธีเปิดการประชุม
 • คณบดีคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
 • นางสาวพรพิมล วรากร (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

10.00 - 12.00 น.
 เสนอ : การประชุมเชิงโครงการ การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

• นางสาวพรพิมล วรากร (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • ดร. พิธีชัย วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • ดร. อ. สุทธิชัย จิตกานจนาน (นายกสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย)
 • นางสาวอภิญญา เลิศสุกุล (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • นางสาวอภิญญา เลิศสุกุล (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

12.00 - 13.00 น.
 รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 - 15.00 น.
ห้องที่ 1 การส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Hotel)
 • นางสาวอภิญญา เลิศสุกุล (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • ดร. พิธีชัย วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • นางสาวอภิญญา เลิศสุกุล (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
ห้องที่ 2 การส่งเสริมการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Restaurant)
 • นางสาวอภิญญา เลิศสุกุล (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • ดร. พิธีชัย วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • นางสาวอภิญญา เลิศสุกุล (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
ห้องที่ 3 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Office)
 • นางสาวอภิญญา เลิศสุกุล (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • ดร. พิธีชัย วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • นางสาวอภิญญา เลิศสุกุล (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
ห้องที่ 4 การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (G-Upcycle)
 • นางสาวอภิญญา เลิศสุกุล (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • ดร. พิธีชัย วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)
 • นางสาวอภิญญา เลิศสุกุล (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

15.00 - 15.30 น.
 การประเมินผลการประชุม

THAI TEXTILE INSTITUTE
 สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ขอเชิญร่วมงานสัมมนา

"สร้างโอกาสใหม่ช่วยเอสเอ็มอีสิ่งทอไทยปี 2565 พว ไฮโล"

CONNECTIVITY เชื่อมโยงทุกโอกาสด้วย Textiles Square : Digital Platform
STANDARD เสนอทิศทางมาตรฐานและนวัตกรรมสู่อนาคตด้วยระบบ BDS จากภาครัฐ
SUSTAINABILITY การเตรียมความพร้อมมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม

วันจันทร์ที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 09.30-16.00 น. ณ ห้อง ช่างเหล็ก ชั้น 1 โรงแรมจันทรมาน (สุวิภา 23) พร้อมชม Facebook Live : Thailand Textile Institute

09.30 - 12.00 น. CONNECTIVITY
 เสนอหัวข้อ "สร้างโอกาสทางการตลาดด้วย Platform online : Textile Square" โดย คุณพิชญ์ วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ)

12.00 - 16.00 น. SUSTAINABILITY
 เสนอหัวข้อ "มาตรการการยกระดับอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย" โดย ดร. พิธีชัย วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

09.30 - 12.00 น. CONNECTIVITY
 เสนอหัวข้อ "แนวโน้มและโอกาสของระบบ BDS" โดย ดร. พิธีชัย วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

12.00 - 16.00 น. SUSTAINABILITY
 เสนอหัวข้อ "แนวโน้มและโอกาสของระบบ BDS" โดย ดร. พิธีชัย วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

ลงทะเบียนฟรีที่ : www.thaitextile.org

KU
 การประชุมทางวิชาการครั้งที่ 60
 The 60th Kasetsart University Annual Conference
 "เกษตรศาสตร์สู่สังคมยั่งยืน พลิกวิกฤตสู่ความยั่งยืน"
 "Next Normal KASETSART: Turning Crisis into Sustainability"
 วันที่ 21 - 23 กุมภาพันธ์ 2565 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

22 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 09.00 - 12.00 น.

09.15 - 09.45 น.
 การขึ้นเครื่องอุตสาหกรรมเกษตรสู่ความยั่งยืน โดยหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนและความเป็นกลางทางคาร์บอน
 ดร. อ. อรรถวิทย์ วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

09.45 - 10.15 น.
 FOOD INDUSTRY INNOVATION TOWARDS SUSTAINABILITY FOR NEXT NORMAL
 นายสมชาย วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

10.30 - 11.00 น.
 SYNCHROTRON: SOLUTION FOR SUSTAINABLE FOOD AND AGRICULTURAL RESEARCH
 ดร. วรากรณ์ วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

11.00 - 11.30 น.
 เวทีถาวรเพื่อความร่วมมือสำหรับธุรกิจที่มุ่งอนาคต
 คุณสมชาย วัฒนศิริ (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

11.30 - 12.00 น.
 IMPACT ON ENVIRONMENTAL LAW AND REGULATION FOR FOOD PACKAGING INDUSTRIES
 ดร. ดาโร ดาเนลลี (ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยปศุสัตว์ไทย)

13.00 - 16.00 น.
 สาขาสหวิทยาการเกษตร (Session 3)

ลงทะเบียนฟรีที่ : <https://annualconference.ku.ac.th>

ผู้บริหารสมาคมส่งเสริมการผลิตและการบริโภคน้ำดื่ม (ประเทศไทย)

ดร. วิจารณ์ สิมาฉายา

รศ.ดร. อรรถกร มุ่งเจริญ

ดร. ชัยยศ บุญญากิจ

นายโกศล ใจรังษี

นายพรศิลป์ พิชรินทร์ตะกูล

ดร. พงษ์วิภา หล่อสมบูรณ์

นายกสมาคมฯ

ที่ปรึกษาสมาคมฯ

อุปนายกคนที่ 1

อุปนายกคนที่ 2

อุปนายกคนที่ 3

กรรมการและเลขาธิการ

ทีมงานจดหมายข่าว

รศ.ดร. อรรถกร มุ่งเจริญ

ดร. พงษ์วิภา หล่อสมบูรณ์

ดร. เหมือนจิต แจ่มศิลป์

ที่ปรึกษา

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ
และจัดรูปเล่ม

THAI SCP NETWORK

Download ใบสมัครสมาชิก
สมาคมส่งเสริมการผลิตและการบริโภคน้ำดื่ม (ประเทศไทย)

